

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 7. marts 2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepoli-
tik og Jura
Sagsbeh.: DEPFRE
Sagsnr.: 1602998
Dok. nr.: 23157

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 8. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 278 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 278:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der gælder for tolkning i forbindelse med borgeres kontakt til en offentlig myndighed? Finder ministeren disse regler rimelige?”

Svar:

I forhold til gældende ret kan jeg alene oplyse, hvilke regler der gælder for borgeres kontakt til sundhedsvæsenet, som jeg er ansvarlig minister for.

Efter sundhedslovens § 50 yder regionsrådet vederlagsfri tolkebistand til personer, som har behov herfor i forbindelse med behandling hos alment praktiserende læge og praktiserende speciallæge samt sygehusbehandling.

Reglerne er nærmere præciseret i bekendtgørelse nr. 504 af 23. april 2015 om tolkebistand efter sundhedsloven, hvoraf blandt andet følger, at den vederlagsfri tolkebistand ydes, når lægen skønner, at en tolk er nødvendig for behandlingen.

Reglerne gælder alene for fremmedsprogstolkning og ikke for personer med hørehandicap. Tolkebistand til personer med hørehandicap er derimod reguleret af tolke-loven, som henhører under social- og indenrigsministeren og administreres af Den Nationale Tolkemyndighed.

For offentlige myndigheder, gælder derudover sektoransvarlighedsprincippet og de forvaltningsretlige grundsætninger om vejledningspligt og god forvaltningsskik. Disse indebærer, at myndigheder skal sikre sig at kunne kommunikere med borgere med kommunikationshandicap, som myndigheden er i kontakt med, og således om nødvendigt sikre den fornødne tolkebistand.

Derudover gælder for sundhedspersoner, f.eks. læger, pligten til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed. Dette indebærer blandt andet en pligt for lægen til at forstå og gøre sig forståelig overfor patienten. Den læge, der er ansvarlig for behandlingen, skal således efter omstændighederne rekvirere en tolk og sikre sig, at tolken har de nødvendige sproglige kvalifikationer.

De gældende regler sikrer således patienternes adgang til den nødvendige tolkebi-stand.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Frederik Rechenback Enelund